

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/170/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1713200421
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Murgaš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1713200421.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Murgaša a sudcov JUDr. Branislava Krála a JUDr. Dariny Kuchtovej v právnej veci žalobcu: Q. S., C. F. V.. Č.. XXX/X, K. O., zast. advokátom JUDr. Albínom Kostolanským, Záhorská ul. č. 53, Malacky proti žalovanému: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska ul. č. 5, Bratislava, zast. advokátskou kanceláriou Tomáš Kušnír, s.r.o., Pajštúnska ul. č. 5, Bratislava, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Pezinok z 13. októbra 2015, č. k. 4C/12/2013- 67, pomerom hlasov 3:0, takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa sa **p o t v r d z u j e** .
Žalobca je povinný nahradiť žalovanému k rukám advokátskej kancelárie Tomáš Kušnír, s.r.o. trovy odvolacieho konania 76,30 eur do 3 dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu bankovej asociácie z 13.06.2011, sp. zn. II/2010-4999. Žalobcovi súd prvého stupňa uložil povinnosť nahradiť žalovanému k rukám jeho právneho zástupcu trovy právneho zastúpenia vo výške 265,94 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Súd prvého stupňa vykonaným dokazovaním zistil, že dňa 20.05.2004 uzavrel žalobca ako dlžník s právnu predchodkyňou žalovaného R. C., a. s. zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XX-XXXXXXXXXX. Na jej základe Tatra banka, a. s. poskytla žalobcovi bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 37.000,- Sk, ktorý sa žalobca zaviazal vrátiť v 24 splátkach po 17.580,- Sk mesačne, vrátane zmluvných úrokov 12,25 %. Žalobca úver riadne nesplácal a preto ho veriteľ ku dňu 16.02.2005 zosplatnil a zmluvou zo 14.11.2006 postúpil žalovanému predmetnú pohľadávku vo výške 49.051,12 Sk pozostávajúcu z dlžnej istiny, zmluvných úrokov, z úrokov z omeškania a z poplatkov. Súčasťou formulárovej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru bola rozhodcovská doložka (čl. VIII. bod 7.). Dňa 22.09.2010 žalovaný doručil Stálemu rozhodcovskému súdu bankovej asociácie návrh, ktorým sa domáhal, aby rozhodcovský súd uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť mu 1.628,20 eur s prísl. (49.051,12 Sk). Rozhodcovský súd vyššie spomenutým rozsudkom návrhu v celom rozsahu vyhovel. Rozhodcovský rozsudok bol právnenému zástupcovi žalobcu doručený dňa 22.06.2011. Žalobca doručil súdu prvého stupňa žalobu na zrušenie predmetného rozhodcovského rozsudku dňa 26.07.2011. Z tohto skutkového stavu súd prvého stupňa vyvodil záver, že žaloba nie je dôvodná. 30 - dňová lehota na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku uvedená v § 41 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z.z. žalobcovi uplynula dňom 22.07.2011, žalobca však podal žalobu na súd prvého stupňa až dňa 26.07.2011, teda oneskorene. Žalobca v konaní netvrdil, že by požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36 zák. č. 244/2002 Z.z., kedy by mu lehota na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku na súd začala plynúť až od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku. S poukazom na tieto závery súd prvého stupňa žalobu zamietol a o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p..

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, alebo aby ho zmenil tak, že žalobe vyhovie. Uviedol, že rozsudok rozhodcovského súdu prevzala asistentka jeho právneho zástupcu v čase, keď jeho právny zástupca bol v zahraničí. Právny zástupca žalobcu reálne prevzal rozsudok rozhodcovského súdu až dňa 26.07.2011 a v tento deň podal žalobu na súd prvého stupňa o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ďalej žalobca v odvolaní uviedol: „Osobne som presvedčený, že v danom prípade, aj keď sa jedná o prekluzívnu lehotu, nie je možné aplikovať toto ustanovenie aj preto, že je evidentne jasné, že nárok oprávneného je nezákonný a preto som toho názoru, že plnenie z tohto rozsudku je nezákonné a protiprávne.“

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil.

Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Z pripojeného spisu stáleho rozhodcovského súdu Slovenskej bankovej asociácie sp. zn. II/2010-4999 vyplýva, že žalobcu (v rozhodcovskom konaní žalovaného) zastupoval v rozhodcovskom konaní advokát JUDr. Albín Kostolanský. Rozhodcovský rozsudok bol právnomu zástupcovi žalobcu doručený dňa 22.06.2011 (viď doručka pripojená na prvopise rozhodcovského rozsudku). Podľa § 41 ods. 1 prvá veta zák. č. 244/2002 Z.z. v znení platnom v rozhodnom čase, t. j. ku dňu 22.06.2011, žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku bolo možné podať v lehote 30 dní odo dňa jeho doručenia účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Táto 30 - dňová lehota začala žalobcovi plynúť dňa 23.06.2011 a uplynula dňom 22.07.2011, ktorý pripadol na piatok. Žalobca podal na súd prvého stupňa žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku až dňa 26.07.2011, teda oneskorene. Správne preto rozhodol súd prvého stupňa, keď žalobu zamietol ako oneskorene podanú.

K odvolacej argumentácii žalobcu odvolací súd uvádza, že zák. č. 244/2002 Z.z. neupravuje doručovanie písomností účastníkovi rozhodcovského konania v prípade, ak má tento účastník zástupcu s plnomocenstvom pre celé konanie; v § 25 zák. č. 244/2002 Z.z. upravuje iba doručovanie písomností priamo účastníkovi rozhodcovského konania. Preto sa v zmysle § 51 ods. 3 zák. č. 244/2002 Z.z. na doručovanie rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý je zastúpený advokátom, použijú ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku. Ide okrem iného aj o ust. § 49 ods. 1 a § 48 ods. 5 O.s.p., podľa ktorých, ak má účastník zástupcu s plnomocenstvom na celé konanie, doručuje sa písomnosť iba tomuto zástupcovi a písomnosti určené advokátovi sa môžu doručovať tiež advokátskym koncipientom a iným pracovníkom, ktorí sú u advokáta pracovne činní a poveril ich prijímaním zásielok. Predmetný rozhodcovský rozsudok prevzala asistentka právneho zástupcu žalobcu, u ktorej je nanajvýš pravdepodobné, že ju právny zástupca žalobcu poveril prijímaním zásielok. Vzhľadom na to predmetný rozhodcovský rozsudok bol platne doručený právnomu zástupcovi žalobcu dňa 22.06.2011 a je právne bezvýznamné, kedy ho „reálne“ prevzal priamo právny zástupca žalobcu. Okrem toho, zo spisu vyplýva, že žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku je datovaná dňom 20.07.2011 a preto nepochybne bolo v možnostiach právneho zástupcu žalobcu podať ju na súd pred uplynutím 30 - dňovej lehoty, teda pred dňom 22.07.2011.

Z toho vyplýva, že napadnutý rozsudok je vecne správny a preto ho odvolací súd potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p..

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 142 ods. 1, v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a priznal ich náhradu úspešnému žalovanému. Trovy odvolacieho konania pozostávajú z trov právneho zastúpenia žalovaného. Jeho právny zástupca v odvolacom konaní vykonal 1 úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu) za 66,- eur podľa § 11 ods. 1 písm. a/ vyhl. č. 655/2004 Z.z.. Po pripočítaní rež. paušálu 1 x 8,58 eur a po zvýšení advokátskej odmeny o 20 % DPH, trovy odvolacieho konania predstavujú 89,50 eur (66 + 8,58 = 74,58 eur; 20 % zo 74,58 eur = 14,92 eur; 74,58 + 14,92 = 89,50 eur). Keďže žalobca si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania iba vo výške 76,30 eur, odvolací súd mu priznal náhradu trov odvolacieho konania v tejto sume.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.